

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Reiffenstuel, Anaklet

Monachii, 1699

III. Quid, & quotuplex sit Renunciatio Beneficiorum, & ex quibus causis fieri
possit?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40206

etiam si quando quis incipit conveniri, vel prius dimittere, esse tenendam; eò præsertim, quia Concilium Trid. loc. cit. hanc poenam jure ipso imponit illi, qui ejusmodi Beneficia incompatibilia recipere, & simul retinere præsumperit.

27. Quæres, an in nullo prorsus casu possit quis simul habere plura Beneficia? Resp. Hoc in nonnullis casibus accidere posse. Et primò quidem per legitimam dispensationem, de qua superius num. 15. & seqq. Deinde id accidit sine dispensatione, quoties ipsa Beneficia non sunt incompatibilia: prout fit in Beneficijs simplicibus, quorum singula ad honestam sustentationem Clerici non sufficiunt. Tertio, si Ecclesia Cathedralis, vel Parochialis, aut Dignitas, ob tenuitatem fructuum non sufficiat congruæ sustentationi Rectoris sui, potest simul cum ea uniri, vel obtineri, Beneficium simplex non requirens residentiam, juxta Concilium Trid. Sess. 24. de Reform. cap. 15. & 17. Insuper ob eandem Ecclesiarum paupertatem possunt Episcopi, tanquam Sedis Apostolicæ Delegati, uniones perpetuas Beneficiorum facere, & ista postmodum simul ab eodem possideri; prout concessit idem Tridentinum Sess. 21. de Reform. cap. 5. Tandem ob præfatam causam quandoque Dignitati, vel Canoniatui accessorie annexa est Ecclesia Parochialis, quæ per idoneum Vicarium administrari, ac simul cum Canoniatu retineri potest, text. clar. c. Extirpanda §. Qui vero, de Præbend.

In quibus casibus plura simul Beneficia haberi possunt?

QUÆSTIO III.

Quid, & quotuplex sit Renunciatio Beneficiorum, & ex quibus causis fieri possit?

28. **C**ONCL. I. Renunciatio est spontanea Beneficij Ecclesiastici dimissio, facta coram legitimo Superiore id acceptante. Ita in re communis.

Renunciatio Beneficij, quid? Non valet, nisi fiat coram legitimo Superiore.

29. Dicitur, facta coram legitimo Superiore. Siquidem Beneficia Ecclesiastica non nisi in manibus Ordinarij, hoc est, ipsius auctoritate interveniente resignari debent, c. Si qui vero, & c. Si quis Trebyter. 7. q. 1. Et aliter facta resignatio non est valida; atque dimittens Beneficium sine licentia sui Prælati, potest compelli ad illud reassumendum, etiam per Censuras Ecclesiasticas c. Non oportet, 7. q. 1. & c. Admonet, de Renunciat. cum concordantijs.

Quilibet
potest suo
Juri renun-
ciare, quo-
modo?

30. Nec dicas. Quilibet potest suo juri renunciare, *c. Si diligenti, de Foro compet.* ergo & Beneficiarius Beneficio, etiam sine licentia sui Superioris. Negatur enim consequentia: nam regula illa est intelligenda, dummodò id fiat sine præjudicio alterius. Atqui post acceptationem Beneficij, & confirmationem, manet Clericus Ecclesiæ suæ alligatus, quæ pateretur detrimentum, si quilibet ipsorum pro libitu ei renunciare, & veniente lupo, id est, instante tribulatione, instar Mercenarij aufugere, Ovèlque sibi concreditas relinquere valeret.

Renuncia-
tio Beneficij
tacita,

31. CONCL. II. Renunciatio Beneficij Ecclesiastici alia est tacita, alia expressa. Ita communis, ac patet inductione. Et quidem *Renunciatio tacita* dicitur ea, quæ fit factò aliquo resignacionem significante, vel ex dispositione Juris eam importante. Nam qui facit id, quo posito ex ipsius Juris constitutione Beneficium amittitur, seu retineri nequit, eidem tacite, seu ipso facto renunciare censetur. Sic fit, dum Beneficiarius in Minoribus constitutus, contrahit Matrimonium: quia tunc Beneficium Ecclesiasticum ipso jure vacat, *arg. cap. 1. & 3. de Cleric. conjug.* Idem dicendum de eo, qui Religionem solemniter professus est, *c. Beneficium de Regularibus in 6.* & hujusmodi.

Et expressa.

32. *Renunciatio expressa* Beneficij Ecclesiastici illa est, quæ fit verbis expressis, aut scriptis, voluntatem renunciandi apertè declarantibus, coram legitimo Superiore eam acceptante. Cæterùm

Renuncia-
tio pura, &
conditiona-
lis, quæ?

33. Renunciatio expressa subdividitur in puram, seu simplicem, & absolutam; & in conditionalem. *Renunciatio pura*, seu *absoluta* est, quæ fit sine adjectione ullius conditionis, modi, vel pacti. *Conditionalis* verò, quæ fit sub certa conditione, pacto, vel modo: ut si fiat Renunciatio Beneficij ex causa permutationis, vel si quis illud resignet in favorem tertij, puta ut Beneficium conferatur Cajo consanguineo suo, & non aliter intendat resignare; quod appellant *Resignare in favorem tertij*, seu sub clausula, *Non aliter*. Insuper Renunciatio conditionalis censetur ea, in qua resignans reservat sibi fructus, vel pensionem ex Beneficio: de quibus singillatim in progressu.

Ad renun-
ciationem
requiritur
justa causa.

34. CONCL. III. Ad Renunciationem Beneficij requiritur justa, & legitima causa; alioquin Superior eam admittere non tenetur, neque debet. Ita communis Ratio est: quia si quilibet pro suo arbitratu posset Beneficium relinquere, talis libertas in maximum Ecclesiæ detrimentum cederet, aufugientibus pas-
sim

sim per renunciationem Pastoribus, si viderent lupum venientem, seu tribulationem instantem.

35. CONCL. IV. Sex sunt causæ, ob quas Episcopus post sui confirmationem potest petere, & Papa solet concedere licentiam cedendi, seu resignandi Episcopatum. Patet hoc ex *c. Nisi cum pridem. de Renunciat.* ubi sequentes sex causæ enumerantur. I. *Conscientia criminis*: non quidem cujuscunque, sed illius duntaxat, quod post actam pœnitentiam impedit executionem Officij. II. *Imbecillitas corporis*, per quam quis impotens redditur ad exequendum Officium Pastorale. III. *Defectus scientiæ*, etiam competentis. IV. *Malitia plebis*, ob quam interdum cogitur Prælatus ab ipsius regimine declinare. V. *Grave scandalum*, quod aliter sedari non potest. VI. *Irregularitas persona*; de quibus versiculi ibidem in Summario allegati:

Sex causæ
resignandi
Episcopatum.

*Debilis, ignarus, male conscius, irregularis,
Quem mala plebs odit, dans scandala: cedere possit.*

36. CONCL. V. Renunciationes Beneficiorum inferiorum solent admitti tum ex prædictis, tum etiam alijs levioribus causis. Ita Pirnhing *tit. de Renunciat. num. 54.* post Azorium, & alios. Sic in Curia Romana solet defacto admitti Renunciatio Beneficij inferioris, præsertim simplicis, quando resignans multo tempore servivit in Ecclesia: vel quando is resignat, ut Beneficium dimissum alteri conferatur, in cujus gratiam illud Clericus dimittit; dummodò in Sacris constituto, & resignanti, aliunde sit provisum, unde honestè sese alere possit. Concordat Bulla B. Pij V. quæ incipit, *Quanta Ecclesia* (& habetur tom. 2. Bullarij Romani. *Constitut. 58. dicti Pontif.*) in qua plures causæ, ob quas inferiores Beneficij resignare valeant, referuntur: veluti si resignantes sint senio confecti, valetudinarij, aut corpore impediti, vel vitiati; seu quia eos ad aliud Beneficium contigerit promoveri; vel si sint Religionem ingressuri, aut Matrimonium contracturi, si statim postea id re ipsa exequantur; quique ob capitales inimicitias nequeunt, vel non audent in loco Beneficij reside-
re securi: dummodò resignaturis, & sacro Ordini mancipatis, aliunde sit provisum, quo possint commodè sustentari

Aliæ pro re-
nunciatio-
ne Benefi-
ciorum.

